

Ніякого оновлення не відбудеться, штатні "народні" кнопкодави від антинародної каста "влада-опозиція" йдуть до Верховної Ради, як і за часів ССРСР, під прикриттям осіб, які не встояли перед спокусою чи то грошей, чи то депутатства, або ж над якими важким тягарем висять старі гріхи, або ж які просто обмежені та недалекоглядні в силу природних обставин, або ж які втомилися боротися з системою і пустилися за течією, рятуючи власне заднє місце... Повалій, Шевченко, Бенюк, Матіос, Ступка, Княжицький...

Письменниця Оксана Забужко в інтерв'ю [УНН](#) заявила, що в Україні дотепер збереглась абсолютно радянська декоративна традиція прикрашати партійні списки «передовими доярками, передовими свинарками», тобто бюрократичною верхівкою всіх професійних цехів, для того, щоб створити якусь ілюзію загального широкого представництва.

Водночас вона зазначила, що не може коментувати рішення тих, хто вирішили приєднатись до тієї чи іншої політичної сили.

«Насправді, давайте не будемо себе обдурювати. Так званий український політикум є абсолютно закритим клубом і всі це бачать. Тобто 20 років тасуються усі ті самі імена. Вже крім родичів, друзів, дочок, коханок тощо, всі резерви вичерпані. ...Політикою в Україні насправді займаються мільйони людей, але ми дивимось, як в радянські часи, по вертикалі - в гору. Це є радянська, російська система: широкі маси трудящих і трибуна. Ми як широкі маси трудящих, дивимось на трибуну - там є люди, котрі вважаються професійними політиками. Насправді, професійною політикою вони не займаються, бо політика є мистецтвом управління суспільством в інтересах цього ж суспільства. Ці ж люди займаються, і вже цього не приховують, власними електоральними інтересами», - сказала співрозмовниця агентства.

Оксана Забужко також висловила думку, що номенклатура, породжена ще в радянські часи, сама себе не переродить.

«Ми у 2004 році чекали, що вона сама себе переродить. Але час зрозуміти, що сама вона нездатна цього зробити. Навіть, коли умовно кажучи, в ній будуть окремо взяті хороші люди...Не виходить так, не буває... Не буває так, що вливши якийсь десяток спортсменів і танцюристів, можна забезпечити, перепрошую, очищення того, що очищенню не підлягає за визначенням. Тому це та сама інерція тієї самої радянської

номенклатурної традиції. І, звичайно, що це теж форма, я б сказала, підкупу електорату, щоб заманити його. Вже не перший рік я тут вживаю формулу тігрюлізм. В ролі цієї самої тігрюлі, цієї самої тваринки 30-40 років тому, були знатні доярки, знатні комбайнери, а сьогодні це хто завгодно, хоч білий тигр. Але це такі етикетки, якими заманюють електорат. Реально - це показник того, що жодних програм політичних, жодних ідей по управлінню країною, абсолютно нічого. Просто елементарно і тупо - боротьба за електорат і відповідно ніякого оновлення. Поки не відбудеться формування політичних партій з низу, а не з верху, поки самі громадські рухи не почнуть делегувати своїх представників, поки у нас буде розрив між номенклатурним клубом, який ми називаємо політикумом та всією рештою суспільства, цей з радянських часів успадкований розрив, то ніякі окремо вкраплені туди танцюристи, співаки чи ще там хтось, нічого не змінять і нічого не оновлять», - сказала письменниця.

[Буквоїд](#)